

Arrest

nr. 274 428 van 21 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
3. X

Wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders, X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 22 december 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. VANDEWALLE *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, kwamen vergezeld van hun ouders, België binnen op 16 december 2019. Hun ouders dienden op 18 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) verklaarde dit verzoek op 17 februari 2020 niet-ontvankelijk omdat er reeds internationale bescherming werd toegekend door de Deense autoriteiten. Hun ouders dienden geen beroep in tegen voormelde beslissing.

1.2. Zonder België te verlaten, dienden verzoekers op 22 juni 2020 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Nadat hun dossier door de Dienst Vreemdelingenzaken op 25 maart 2021 werd overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: GCVS), werden verzoekers op 10 juni 2021 gehoord door een gespecialiseerde protection officer. Omdat de notities van het persoonlijk onderhoud van zowel tweede als derde verzoeker verloren gegaan zijn, werden zij beiden opnieuw gehoord door een gespecialiseerde protection officer op 7 juni 2021.

1.3. Op 9 december 2021 neemt de commissaris-generaal drie beslissingen tot niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit zijn de bestreden beslissingen, die op 10 december 2021 aangetekend werden verzonden.

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Syrisch staatsburger van Arabische afkomst. U bent geboren op 28 juli 2005 en bent dus vijftien jaar ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS.

U bent in België samen met uw ouders, H.A. en E.A. (O.V. X; CGVS X), en uw jongere broers H.A. (O.V. X; CGVS X) en A.A. (O.V. X; CGVS X).

U en uw gezin woonden in Syrië in de Tishreen-wijk in Damascus. Jullie verlieten Syrië toen u zeven jaar was, in 2012, nadat uw vader gedurende enkele dagen gearresteerd was. Er werd bedreigd dat hij opnieuw zou worden opgepakt.

Jullie reisden via Libanon en Egypte naar Europa. Op 29 april 2014 kwam u aan in Denemarken. Uw ouders dienden daar een verzoek om internationale bescherming in dat werd ingewilligd. Jullie woonden gedurende vijf jaar in Denemarken. Daarna kwamen jullie naar België. Jullie kwamen aan op 16 december 2019. Op 18 december 2019 dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 17 februari 2020 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen. Uw ouders dienden geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de termijn is verstreken. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 22 juni 2020 dienden u en uw broers in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Uw broer H. verklaart dat hij in Denemarken weinig of geen vrienden had op school omdat de Deense kinderen niet met hem wilden spelen. Ze pestten hem en zeiden dat hij moest terugkeren naar Syrië. Hij mocht van hen de koran niet reciteren. Nog speelden ze liedjes af van de extreemrechtse Rasmus Paludan om hem te pesten. De leerkracht liet hem niet antwoorden wanneer hij zijn hand opstak in de klas. Hij werd daarnaast erg geraakt doordat er 'we willen geen Syrische vluchtelingen' stond geschreven op de bushalte. Ook het feit dat Rasmus Paludan de koran verbrandde raakte hem erg. Uw moeder en u werden scheef bekeken op straat omdat jullie gesluierd waren.

Uw broer H. vreest vanuit Denemarken teruggestuurd te worden naar Syrië omdat jullie tijdelijke Deense verblijfsvergunning verlopen zou zijn. Sinds kort stuurt Denemarken Syriërs uit Damascus en de omliggende rif terug naar Syrië. Uw broer vreest hetzelfde mee te maken. Nog klaagt hij het Deense migratiebeleid aan, meer bepaald de beslissing om migranten op te vangen in Rwanda en hen daar een procedure te laten doorlopen.

Uw broer A. haalt dezelfde motieven aan in zijn verzoek om internationale bescherming.

Zelf haalt u naast deze elementen nog aan dat uw klasgenoten in Denemarken zeiden dat u zich in Syrië moest gaan opblazen. Nog demotiveerde de Deense leerkracht u door te zeggen dat u nooit arts zou kunnen worden. U zegt dat u en uw moeder niet enkel scheef bekeken, maar ook uitgescholden, beledigd en bespuwd werden omwille van jullie sluier. Nog vertelt u dat uw vader betrokken raakte in een auto-ongeval. Hij zou onterecht de schuld hebben gekregen van dit ongeval.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw Syrische geboorteakte neer en een kopie van het familieboekje van uw vader neer. Daarnaast legt u het Belgisch schoolrapport van uw broer H. neer en een document waaruit blijkt dat u en A. regelmatig school lopen in België. Nog legt u diverse artikelen neer over het Deense migratiebeleid en een brief van een Syrische vriendin van uw moeder. Uw advocaat stuurt via e-mail twee links door naar online artikelen over het actuele Deense migratiebeleid. Uw broers leggen elk hun eigen Syrische geboorteakte neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich op dezelfde motieven als diegene aangehaald door uw broer H. baseert. Aangezien inzake het verzoek van uw broer een niet-ontvankelijkheidsbeslissing werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw broer luidt als volgt:

(idem motieven derde bestreden beslissing)

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoeker luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Syrisch staatsburger van Arabische afkomst. U bent geboren op 13 november 2007 en bent dus dertien jaar ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS.

U bent in België samen met uw ouders, H.A. en E.A. (O.V. X; CGVS X), uw jongere broer H.A. (O.V. X; CGVS X) en uw oudere zus R.A. (O.V. X; CGVS X).

U en uw gezin woonden in Syrië in de Tishreen-wijk in Damascus. Jullie verlieten Syrië toen u vijf jaar was, in 2012, nadat uw vader gedurende enkele dagen gearresteerd was. Er werd bedreigd dat hij opnieuw zou worden opgepakt.

Jullie reisden via Libanon en Egypte naar Europa. Op 29 april 2014 kwam u aan in Denemarken. Uw ouders dienden daar een verzoek om internationale bescherming in dat werd ingewilligd. Jullie woonden

gedurende vijf jaar in Denemarken. Daarna kwamen jullie naar België. Jullie kwamen aan op 16 december 2019. Op 18 december 2019 dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 17 februari 2020 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen. Uw ouders dienden geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de termijn is verstreken. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 22 juni 2020 dienden u, uw broer en uw zus in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

U verklaart dat u in Denemarken weinig of geen vrienden had op school omdat de Deense kinderen niet met u wilden spelen. Ze pestten u en zeiden dat u moest terugkeren naar uw land. U mocht van hen de koran niet reciteren. Nog speelden ze liedjes af van de extreemrechtse Rasmus Paludan om u te pesten. De leerkracht liet u niet antwoorden wanneer u uw hand opstak in de klas. U werd daarnaast erg geraakt doordat er 'we willen geen Syrische vluchtelingen' stond geschreven op de bushalte. Ook het feit dat Rasmus Paludan de koran verbrandde raakte u erg. Uw moeder en uw zus werden scheef bekeken op straat omdat ze gesluierd waren.

U vreest vanuit Denemarken teruggestuurd te worden naar Syrië omdat jullie tijdelijke Deense verblijfsvergunning verlopen zou zijn. Sinds kort stuurt Denemarken Syriërs uit Damascus en de omliggende rif terug naar Syrië. U vreest hetzelfde mee te maken. Nog klaagt u het Deense migratiebeleid aan, meer bepaald de beslissing om migranten op te vangen in Rwanda en hen daar een procedure te laten doorlopen.

Uw broer H. haalt dezelfde motieven aan in zijn verzoek om internationale bescherming.

Uw zus R. haalt naast deze elementen nog aan dat haar klasgenoten in Denemarken zeiden dat ze zich in Syrië moest gaan opblazen. Nog demotiveerde de Deense leerkracht haar door te zeggen dat ze nooit arts zou kunnen worden. Ze zegt dat zij en uw moeder niet enkel scheef bekeken, maar ook uitgescholden, beledigd en bespuwd werden omwille van hun sluier. Nog vertelt ze dat uw vader betrokken raakte in een auto-ongeval. Hij zou onterecht de schuld hebben gekregen van dit ongeval.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw Syrische geboorteakte neer. Uw broer H. legt eveneens zijn Syrische geboorteakte neer. Uw zus R. legt naast haar Syrische geboorteakte ook een kopie van het familieboekje van uw vader neer, uw Belgisch schoolrapport en een document waaruit blijkt dat zij en A. regelmatig school lopen in België. Nog legt ze diverse artikelen neer over het Deense migratiebeleid en een brief van een Syrische vriendin van uw moeder. Uw advocaat stuurt via e-mail twee links door naar online artikelen over het actuele Deense migratiebeleid.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich op dezelfde motieven als diegene aangehaald door uw broer H. baseert. Aangezien inzake het verzoek van uw broer een niet-ontvankelijkheidsbeslissing werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw broer luidt als volgt:

(idem motivering derde bestreden beslissing)

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van derde verzoeker luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Syrisch staatsburger van Arabische afkomst. U bent geboren op 5 november 2009 en bent dus elf jaar ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS.

U bent in België samen met uw ouders, H.A. en E.A. (O.V. X; CGVS X), uw oudere broer A.A. (O.V. 8.971.223; CGVS 2010551) en uw oudere zus R.A. (O.V. X; CGVS X).

U en uw gezin woonden in Syrië in de Tishreen-wijk in Damascus. Jullie verlieten Syrië toen u drie jaar was, in 2012, nadat uw vader gedurende enkele dagen gearresteerd was. Er werd bedreigd dat hij opnieuw zou worden opgepakt.

Jullie reisden via Libanon en Egypte naar Europa. Op 29 april 2014 kwam u aan in Denemarken. Uw ouders dienden daar een verzoek om internationale bescherming in dat werd ingewilligd. Jullie woonden gedurende vijf jaar in Denemarken. Daarna kwamen jullie naar België. Jullie kwamen aan op 16 december 2019. Op 18 december 2019 dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 17 februari 2020 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen. Uw ouders dienden geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de termijn is verstreken. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 22 juni 2020 dienden u, uw broer en uw zus in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

U verklaart dat u in Denemarken weinig of geen vrienden had op school omdat de Deense kinderen niet met u wilden spelen. Ze pestten u en zeiden dat u moest terugkeren naar uw land. U mocht van hen de koran niet reciteren. Nog speelden ze liedjes af van de extreemrechtse Rasmus Paludan om u te pesten. De leerkracht liet u niet antwoorden wanneer u uw hand opstak in de klas. U werd daarnaast erg geraakt doordat er ‘we willen geen Syrische vluchtelingen’ stond geschreven op de bushalte. Ook het feit dat Rasmus Paludan de koran verbrandde raakte u erg. Uw moeder en uw zus werden scheef bekeken op straat omdat ze gesluierd waren.

U vreest vanuit Denemarken teruggestuurd te worden naar Syrië omdat jullie tijdelijke Deense verblijfsvergunning verlopen zou zijn. Sinds kort stuurt Denemarken Syriërs uit Damascus en de omliggende rif terug naar Syrië. U vreest hetzelfde mee te maken. Nog klaagt u het Deense migratiebeleid aan, meer bepaald de beslissing om migranten op te vangen in Rwanda en hen daar een procedure te laten doorlopen.

Uw broer A. haalt dezelfde motieven aan in zijn verzoek om internationale bescherming.

Uw zus R. haalt naast deze elementen nog aan dat haar klasgenoten in Denemarken zeiden dat ze zich in Syrië moest gaan opblazen. Nog demotiveerde de Deense leerkracht haar door te zeggen dat ze nooit arts zou kunnen worden. Ze zegt dat zij en uw moeder niet enkel scheef bekeken, maar ook uitgescholden, beledigd en bespuwd werden omwille van hun sluier. Nog vertelt ze dat uw vader betrokken raakte in een auto-ongeval. Hij zou onterecht de schuld hebben gekregen van dit ongeval.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw Syrische geboorteakte neer. Uw broer A. legt eveneens zijn Syrische geboorteakte neer. Uw zus R. legt naast haar Syrische geboorteakte ook een kopie van het familieboekje van uw vader neer, uw Belgisch schoolrapport en een document waaruit blijkt dat zij en A. regelmatig school lopen in België. Nog legt ze diverse artikelen neer over het Deense migratiebeleid en een brief van een Syrische vriendin van uw moeder. Uw advocaat stuurt via e-mail twee links door naar online artikelen over het actuele Deense migratiebeleid.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming gedeeltelijk berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 18 december 2019, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Uw ouders verklaarden immers al dat jullie in Denemarken te maken kregen met racisme en discriminatie. Zo verwezen ze naar incidenten op school en scheve blikken in de supermarkt. Ook het gegeven dat het moeilijk was om vrienden te maken in Denemarken, werd reeds door uw ouders aangehaald. Uit deze elementen kon niet afgeleid worden dat de Deense bescherming die jullie genoten niet toereikend of niet effectief zou zijn.

Bovendien haalt u persoonlijk aan dat u geen Deense vriendjes had en dat u door uw medeleerlingen gepest werd op school. Ze zeiden dat u moest terugkeren naar uw land. U mocht van hen de koran niet reciteren. Nog speelden ze liedjes af van de extreemrechtse Rasmus Paludan om u te pesten (CGVS X, p. 6-8). Uw zus voegt hieraan toe dat haar medeleerlingen haar zeiden dat ze zich in Syrië moest gaan opblazen (CGVS X, p. 7-8). Hier moet opgemerkt dat deze elementen in het verlengde liggen van de feiten die uw ouders eerder aanhaalden en waarvan er al werd geoordeeld dat ze niet volstonden om aan te tonen dat de Deense bescherming ontoereikend of ineffectief zou zijn. Daarenboven moet opgemerkt dat pesterijen van kinderen ten opzichte van hun leeftijdsgenoten bezwaarlijk beschouwd kunnen worden als daden van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming. Pesterijen tussen kinderen zijn immers een universeel gegeven.

U stelt nog dat u in de klas niet mocht antwoorden wanneer u uw hand op stak (X, p. 7). Uw zus vertelt dat de Deense leerkracht haar demotiveerde door te zeggen dat ze nooit arts zou kunnen worden (CGVS X p. 7). Zelfs al school er achter deze gebeurtenissen een racistisch motief, wat u niet blijkt uit jullie verklaringen, dan nog is dit onvoldoende zwaarwichtig om te spreken van een daad van vervolging of van ernstige schade.

Voorts haalt u aan dat u erg geraakt werd doordat er 'we willen geen Syrische vluchtelingen' stond geschreven op de bushalte. Ook het feit dat Rasmus Paludan de koran verbrandde raakte u erg (CGVS X, p. 7). Hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor uw opmerking dat u hierdoor geraakt werd, blijkt uit uw verklaringen geenszins dat deze boodschappen specifiek op u of op uw familie waren gericht. Hieruit kan dan ook geen nood aan internationale bescherming ten opzichte van Denemarken afgeleid worden voor u of uw familie.

Wat betreft de verklaring dat uw moeder en uw zus scheef bekeken, uitgescholden, beledigd en bespuwd werden omwille van hun sluier (CGVS X, p. 7 & X, p. 8), blijkt dat deze gebeurtenissen beperkt bleven tot scheve blikken, een opgestoken middelvinger of verbale beledigingen (CGVS 2X, p. 8). Hoe verwerpelijk ook, deze incidenten zijn onvoldoende zwaarwichtig om beschouwd te worden als daden van vervolging of als ernstige schade. Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat uw familie deze incidenten nooit heeft aangegeven bij de politie (CGVS X, p. 8), hoewel dit, gezien jullie status als begunstigden van internationale bescherming in Denemarken, wel van jullie verwacht kon worden.

Nog vertelt uw zus dat uw vader betrokken raakte in een auto-ongeval. Hij zou onterecht de schuld hebben gekregen van dit ongeval (CGVS X, p. 8). Ook dit is weliswaar verwerpelijk, maar onvoldoende zwaarwichtig om beschouwd te worden als daad van vervolging of als ernstige schade. Uw zus stelt wel dat uw vader omwille van deze onterechte beschuldiging geen kans had om een status te krijgen (CGVS X, p. 8). Deze opmerking kan echter niet voor waar worden aangenomen gezien uit jullie dossier en uit jullie verklaringen blijkt dat jullie wel internationale bescherming genoten en een verblijfsvergunning hadden in Denemarken (CGVS X, p. 8; CGVS X, p. 9; CGVS X, p. 7). Nog weet uw zus niet zeker of uw ouders deze situatie nadien hebben aangeklaagd. Ze weet wel dat er een proces was, maar ze weet er het fijne niet van (CGVS X, p. 9). Uit uw zus' verklaringen over deze gebeurtenis kan niet worden afgeleid dat de Deense bescherming in jullie geval niet toereikend of niet effectief zou zijn.

Jullie vrezen nog dat jullie vanuit Denemarken zullen teruggestuurd worden naar Syrië. Jullie tijdelijke verblijfsvergunning zou immers verlopen zijn, en de Deense autoriteiten sturen sinds kort Syriërs uit Damascus terug naar Syrië (CGVS X, p. 8; CGVS X, p. 8-9; CGVS X, p. 7). Uw zus voegt er nog aan toe dat uw vader een document heeft ondertekend waarin hij zich akkoord verklaarde om terug te keren naar Syrië indien de veiligheidssituatie er verbeterd zou zijn (CGVS X, p. 8-9).

Hoewel Denemarken niet heeft deelgenomen aan de aanneming van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) noch aan de aanneming van de richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (zie respectievelijk de consideransen 51 en 59) en beide richtlijnen zodoende niet bindend zijn voor noch van toepassing zijn in Denemarken, blijkt uit de relevante bepalingen van de Deense Aliens (Consolidation) Act (waarvan kopie als bijlage in uw administratief dossier wordt gevoegd) niettemin onverkort dat Denemarken, naar analogie met het gestelde in voornoemde richtlijnen, een gelijkaardig systeem van internationale bescherming en daaraan verbonden (tijdelijke) verblijfsvergunningen kent [cf. art. 7 (1)(2)(3) Aliens (Consolidation) Act] – evenals dat zulk een verblijfsvergunningen in beginsel op aanvraag worden verlengd tenzij er reden is om de verblijfsvergunning te herroepen waarbij het aan de Deense Immigratiedienst toekomt om na te gaan of de grond die aanleiding gegeven heeft tot het verblijf als erkend vluchteling of subsidiair beschermde nog steeds bestaat [cf. art. 11 (2) Aliens (Consolidation) Act]. Uit diezelfde wetgeving blijft evenwel dat zulk een beschermingsstatus – tevens naar analogie met de artikelen 11, 14, 16 en 19 van hoger genoemde richtlijn 2011/95/EU – slechts in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden kan worden heroverwogen, waarbij de Deense Immigratiedienst gehouden is om rekening te houden actualiteit van de grond van de initieel verleende verblijfsvergunning hetgeen een formele, individuele en tegensprekelijke procedure impliceert [cf. artt. 19 (1) onder 1) en 19 (2) onder 1) – 4) in samenlezing met de artt. 10 (1), 10 (2) onder 1) en 2) en 10 (5) Aliens (Consolidation) Act].

Gelet op wat voorafgaat, kan er met recht en op goede gronden vanuit gegaan worden dat de internationale beschermingsstatus die u en uw gezin in Denemarken verleend werd geldig is, behoudens genoegzaam zou blijken dat deze inmiddels zou zijn heroverwogen. Het Commissariaat-generaal beschikt evenwel over géén enkele concrete aanwijzing in deze zin, noch wordt zulks door u aangetoond met dwingende argumenten, concrete gegevens of enig verifieerbaar element dat betrekking heeft op uw gezin, terwijl ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds oordeelde dat, waar nog kan worden aangenomen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° weliswaar bij het Commissariaat-generaal berust, eens hieraan voldaan zoals in casu (zie de nietontvankelijkheidsbeslissingen genomen in hoofde van uw ouders waarvan kopie als bijlage in het administratief dossier is gevoegd), het aan u - die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt persoonlijk toekomt om aan te tonen dat u niet op deze bescherming kan rekenen (zie RvV 24 oktober 2018, nr. 211 433, randnummer 16.3 ; RvV 30 oktober 2018, nrs. 211 801, 211 791, 211 793, 211 797, onder randnummer 31.3), waar u in voorliggend geval faalt. De door uw raadsman bijgebrachte artikelen, waar deze weliswaar alluderen op de (beëindiging van de) verblijfsstatus van een aantal Syrische onderdanen in Denemarken, of uw verwijzingen naar de algemene situatie in Denemarken plus een brief van iemand die dreigt gedeporteerd te worden, doen aan voorgaande géén afbreuk aangezien uit deze elementen géénszins kan worden afgeleid dat alle Syrische onderdanen met een internationale beschermingsstatus in Denemarken, waaronder u en uw gezin, noodzakelijkerwijze eenzelfde lot te beurt zou vallen doch u terzake nalaat om de nodige concrete elementen met betrekking tot de situatie en omstandigheden van uw gezin aan te brengen die vermogen om het tegendeel aan te tonen.

Aangezien de geldigheid van uw status als persoon die internationale bescherming in Denemarken geniet, niet op overtuigende wijze wordt weerlegd, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Denemarken of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status als persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen of vervullen van een aantal formaliteiten. U laat na om het tegendeel op concrete wijze aan te tonen, waar in casu kan worden vastgesteld dat u geen materieel begin van bewijs bijbrengt van het gegeven dat u – mocht er bijvoorbeeld effectief sprake zijn van enige verlopen verblijfstitel – desgevallend geprobeerd hebt om zich in regel te stellen of dat u hierbij op onoverkomelijke obstakels zijn gestoten.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

De overige documenten die u, uw broer en uw zus neerleggen veranderen niets aan deze vaststelling. Jullie geboortektes en de kopie van het familieboekje ondersteunen jullie verklaringen over jullie identiteit en nationaliteit. Deze elementen staan niet ter discussie. De schooldocumenten bieden steun voor jullie verklaringen over jullie Belgische schoolloopbaan. Deze gegevens worden evenmin betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekers voeren in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 51/1 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) van het artikel 3 van de Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het

redelijkheidsbeginsel, van het hoger belang van het kind, van artikel 24 van het Handvest, van artikel 22bis van de Grondwet en van het (indirect) non-refoulementbeginsel.

Zij betogen dat de commissaris-generaal niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie tot haar conclusie gekomen is. Ze zijn van mening dat hun verklaringen omtrent hun persoonlijke situatie in Denemarken wel van dien aard is dat ze in een situatie zouden terechtkomen die zo ernstig is dat er sprake is van onmenselijke of vernederende behandeling, waardoor besloten had moeten worden tot een andere beslissing.

Zij menen dat de informatie omtrent het Deense asielbeleid nog niet beschikbaar was ten tijde van het verzoek om internationale bescherming ingediend door hun ouders. Ze zetten uiteen dat zij verklaard hadden dat ze vrezen om vanuit Denemarken teruggestuurd te worden naar Syrië en aldus slachtoffer te worden van indirect refoulement en wijzen op de e-mail die hun raadsman nog had overgemaakt na het persoonlijk onderhoud, met een verwijzing naar een weblink van de BBC en Reuters. Hieruit blijkt volgens hen dat Denemarken gestart is met het intrekken van verblijftitels van Syrische onderdanen aan wie eerder een beschermingsstatus werd toegekend, dat nieuw komende asielzoekers uit Syrië geen bescherming meer krijgen en dat de statuten van gezinnen ingetrokken of niet langer hernieuwd worden. Daarnaast beschouwen de Deense autoriteiten Damascus als een "veilige" regio, terwijl de Belgische autoriteiten voor het hele Syrische grondgebied de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het is volgens hen foutief om te stellen dat zij als minderjarige verzoekers concrete informatie moeten bijbrengen om aan te tonen dat zij ook zullen worden teruggestuurd naar Syrië, nu het nieuwe Deense beleid alle Syrische vluchtelingen raakt. Vervolgens zetten zij uiteen dat Amnesty International niet te spreken is over de praktijken van de Deense autoriteiten en zouden intussen voor 380 Syriërs de verblijfskaart niet hernieuwd zijn of de status zijn ingetrokken. Voorgaande wordt volgens hen bevestigd door artikels van *the Guardian*, *Aljazeera* en *France24* waarvan zij de weblinks voegen. Op grond van voorgaande menen ze dat het terugsturen naar Denemarken een absolute schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

Vervolgens wijzen zij erop dat zij verschillende elementen hadden aangehaald die nog niet werden vernoemd door hun ouders, zijnde de daden van racisme, discriminatie en geweld. Zij verwijten de commissaris-generaal te oordelen dat die feiten niet ernstig genoeg zijn zonder rekening te houden met het gegeven dat zij uiterst jong zijn en dat zij reeds op school en op straat slachtoffer geworden zijn van geweld, discriminatie en racisme. Ze worden wel degelijk anders behandeld dan de Deense onderdanen. Ze wijzen er tenslotte op dat de Deense overheid ook opschept met de cijfers, waaruit blijkt dat er meer vluchtelingen uit Denemarken vertrekken dan dat er toe komen.

2.2. Nieuwe stukken

Bij het verzoekschrift voegen verzoekers de volgende nieuwe stukken:

- <https://www.bbc.com/news/world-europe-57156835> ;
- <https://www.reuters.com/world/europe/denmark-firm-returning-refugees-war-torn-syria-2021-04-27/>;
- <https://www.amnesty.org/en/documents/eurl8/4010/2021/en/>;
- <https://cphpost.dk/?p=113808> ;

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad

zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een *daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

2.4. Juridisch kader

De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: “*De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.*” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.5. Onderzoek van de “eigen feiten”

Verzoekers' ouders dienden op 18 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Luidens artikel 57/1, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt “*Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende*

het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt." Verzoekers' ouders verklaarden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming niet naar Denemarken te kunnen terugkeren omdat zij er te maken kregen met racisme en discriminatie, dat hun kinderen er niet gelukkig waren op school en zij tandproblemen hebben. Ze verwezen naar enkele incidenten op school, verklaarden dat ze in Denemarken scheve blikken kregen in de supermarkt, dat er racistische uitspraken werden gedaan in de media en dat het er moeilijk was om vrienden te maken.

Het CGVS verklaarde dit verzoek op 17 februari 2020 niet-ontvankelijk wegens de internationale bescherming toegekend door de Deense autoriteiten. Het CGVS oordeelde dat uit de verklaringen van verzoekers' ouders niet afgeleid kon worden dat de Deense bescherming die zij genoten niet toereikend of niet effectief zou zijn. Er werd enerzijds geoordeeld dat niet blijkt dat de Deense autoriteiten in gebreke zijn gebleven wat betreft de toegang tot de medische zorg en anderzijds dat de elementen met betrekking tot racisme en discriminatie niet zwaarwichtig zijn en van verzoekers verwacht kan worden zich te wenden tot de overheid van het land waar ze bescherming genieten. Vervolgens werd geoordeeld dat het gezin in Denemarken een woning had, les kon volgen, toegang had tot de medische zorg en een job had, waardoor vastgesteld werd dat niet blijkt dat de Deense autoriteiten in gebreke gebleven zijn wat betreft hun toegang tot de maatschappij en hun meest elementaire basisbehoeften. Verzoekers' ouders stelden geen beroep in tegen voormelde beslissing van de commissaris-generaal van 17 februari 2020. (AD CGVS, landeninformatie, 1. Beslissingen ouders)

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in de beslissingen met betrekking tot het eerdere verzoek om internationale bescherming van verzoekers' ouders werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het hiertegen geen rechtsmiddel werd aangewend, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij een nieuw element of bevinding wordt voorgelegd dat/die van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het element of de bevinding waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen, of wanneer verzoekers elementen aanbrengen die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing genomen ten aanzien van hun ouders.

Verzoekers dienden op 22 juni 2020 als minderjarigen in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op het moment van het nemen van de bestreden beslissingen waren verzoekers ook nog minderjarig.

De Raad stelt vast dat de persoonlijke onderhouden in het kader van de verzoeken om internationale bescherming, rekening houdend met hun jonge leeftijd en maturiteit, werden afgenomen door een gespecialiseerde medewerker van het CGVS (CGVS, verhoor verzoekers, p. 1).

Derde verzoeker verklaarde dat zijn gezin uit Denemarken is vertrokken omdat de Denen niet van vluchtelingen houden, het gezin te maken kreeg met racisme en omdat de Deense kinderen niet met hen wilden spelen. Hij verklaarde dat hij gepest werd en dat ze hem zeiden dat ze moesten terugkeren naar hun land. Hij stelde dat men er liedjes zong van de extreemrechtse Rasmus Paludan om hem te pesten en dat de leerkracht hem niet liet antwoorden wanneer hij zijn hand opstak in de klas. Hij verklaarde vervolgens dat zijn moeder en zus scheef bekeken werden op straat omdat ze gesluierd waren en dat hij vreest om vanuit Denemarken teruggestuurd te worden naar Syrië omdat hun tijdelijke Deense verblijfsvergunning verlopen is. Daarbij merkt hij op dat Denemarken sinds kort Syriërs uit Damascus terugstuurt naar Syrië en hij hetzelfde vreest mee te maken. Hij klaagde het Deense migratiebeleid aan, meer bepaald de beslissing om migranten op te vangen in Rwanda en hen daar een procedure te laten doorlopen. (CGVS verhoor, derde verzoeker, p. 6-9) Verzoekers' raadsman voegde nog toe dat Denemarken niet deelneemt aan het Gemeenschappelijk Europees Asiel Systeem, waarop het gemeenschappelijk vertrouwen gestoeld is, dat de Deense autoriteiten de vluchtelingenstatus van erkende Syrische vluchtelingen afnemen en hen terugsturen naar Damascus en dat hun tijdelijke verblijfstitel in Denemarken is verstreken. (CGVS verhoor, derde verzoeker, p. 9)

Eerste verzoekster haalde dezelfde elementen aan als haar broer, maar voegde nog toe dat haar klasgenoten in Denemarken zeiden dat ze zich in Syrië moest gaan opblazen en dat haar vader de kans niet had om er de nationaliteit te krijgen. Haar Deense leerkracht demotiveerde haar door te zeggen dat ze nooit arts zou kunnen worden. Ze vervolgde dat men haarzelf en haar moeder scheef bekeken,

uitscholden, beledigden en bespuwden omwille van hun sluier. Ze vervolgde dat haar vader betrokken raakte in een auto-ongeval en hiervan onterecht beschuldigd werd. (CGVS verhoor, p. 3-10)

Tweede verzoeker haalde dezelfde elementen aan als zijn broer (derde verzoeker) en verklaarde dat zijn gezin Denemarken heeft verlaten omwille van racisme en omwille van het feit dat het Deense parlement besloten heeft om mensen uit Syrië terug te sturen naar hun land en de verblijfsvergunningen te beëindigen. Hij voegde toe dat er sprake is van pesterijen en racistisch gedrag op school en dat de kinderen op school racistische liedjes zingen. De mensen met een tijdelijk verblijfsrecht lopen het risico om teruggestuurd te worden naar Syrië. Hij legde uit dat ze eerst een verblijf hadden van 5 jaar en dat dit nadien werd verlengd met een tijdelijk verblijf. (CGVS verhoor, tweede verzoeker, p. 6-8)

De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat de beschermingsverzoeken van verzoekers grotendeels berusten op dezelfde gronden zoals aangehaald door hun ouders in het kader van hun verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing definitief is.

De Raad stelt immers vast dat de problemen met betrekking tot de discriminatie en het feit dat de kinderen zich niet goed voelen op school reeds aangehaald werden door hun ouders in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. Die elementen betreffen aldus geen eigen elementen waardoor de motieven dienaangaande van de commissaris-generaal worden bijgetreden en luiden als volgt: *"In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het Commissariaatgeneraal dat uw verzoek om internationale bescherming gedeeltelijk berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 18 december 2019, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Uw ouders verklaarden immers al dat jullie in Denemarken te maken kregen met racisme en discriminatie. Zo verwezen ze naar incidenten op school en scheve blikken in de supermarkt. Ook het gegeven dat het moeilijk was om vrienden te maken in Denemarken, werd reeds door uw ouders aangehaald. Uit deze elementen kon niet afgeleid worden dat de Deense bescherming die jullie genoten niet toereikend of niet effectief zou zijn."*

Door in het verzoekschrift te benadrukken dat hun problemen wel degelijk van die aard zijn dat ze in een situatie zouden terechtkomen die zo ernstig is dat er sprake zou zijn van onmenselijke of vernederende behandeling, waardoor besloten had moeten worden tot een andere beslissing, beperken zij zich tot een loutere persoonlijke mening die de beoordeling van de commissaris-generaal niet kan doen ombuigen.

Voor zover zij zich beroepen op het pestgedrag op school, het feit dat zij de koran niet mochten reciteren, de klasgenootjes racistische liedjes afspeelden, hen verteld werd dat ze zich moesten opblazen in Syrië, er racistische boodschappen waren en hun moeder met verzoekster er scheef werden bekeken omwille van hun sluier merkt de Raad op dat dergelijke ervaringen zeer verwerpelijk zijn, maar dat de commissaris-generaal dienaangaande terecht oordeelde dat zij onvoldoende zwaarwichtig zijn om te spreken van een daad van vervolging of van ernstige schade. Verzoekers komen in hun verzoekschrift niet verder dan de gebeurtenissen met betrekking tot racisme en discriminatie te herhalen, maar blijven in gebreke aan te tonen dat zij omwille van die situatie in Denemarken terecht zullen komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en zij de rechten die verbonden zijn met de status van internationaal beschermden niet zouden kunnen doen gelden. De motieven van de commissaris-generaal zijn derhalve pertinent en draagkrachtig, worden door de Raad bijgetreden en luiden als volgt:

"Bovendien haalt u persoonlijk aan dat u geen Deense vriendjes had en dat u door uw medeleerlingen gepest werd op school. Ze zeiden dat u moest terugkeren naar uw land. U mocht van hen de koran niet reciteren. Nog speelden ze liedjes af van de extreemrechtse Rasmus Paludan om u te pesten (CGVS X, p. 6-8). Uw zus voegt hieraan toe dat haar medeleerlingen haar zeiden dat ze zich in Syrië moest gaan opblazen (CGVS X, p. 7-8). Hier moet opgemerkt dat deze elementen in het verlengde liggen van de feiten die uw ouders eerder aanhaalden en waarvan er al werd geoordeeld dat ze niet volstonden om aan te tonen dat de Deense bescherming ontoereikend of ineffectief zou zijn. Daarenboven moet opgemerkt dat pesterijen van kinderen ten opzichte van hun leeftijdsgenoten bezwaarlijk beschouwd kunnen worden als daden van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming. Pesterijen tussen kinderen zijn immers een universeel gegeven."

U stelt nog dat u in de klas niet mocht antwoorden wanneer u uw hand op stak (X, p. 7). Uw zus vertelt dat de Deense leerkracht haar demotiveerde door te zeggen dat ze nooit arts zou kunnen worden (CGVS X p. 7). Zelfs al school er achter deze gebeurtenissen een racistisch motief, wat u niet blijkt uit jullie verklaringen, dan nog is dit onvoldoende zwaarwichtig om te spreken van een daad van vervolging of van ernstige schade.

Voorts haalt u aan dat u erg geraakt werd doordat er 'we willen geen Syrische vluchtelingen' stond geschreven op de bushalte. Ook het feit dat Rasmus Paludan de koran verbrandde raakte u erg (CGVS X, p. 7). Hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor uw opmerking dat u hierdoor geraakt werd, blijkt uit uw verklaringen geenszins dat deze boodschappen specifiek op u of op uw familie waren gericht. Hieruit kan dan ook geen nood aan internationale bescherming ten opzichte van Denemarken afgeleid worden voor u of uw familie.

Wat betreft de verklaring dat uw moeder en uw zus scheef bekeken, uitgescholden, beledigd en bespuwd werden omwille van hun sluier (CGVS X, p. 7 & X, p. 8), blijkt dat deze gebeurtenissen beperkt bleven tot scheve blikken, een opgestoken middelvinger of verbale beledigingen (CGVS 2X, p. 8). Hoe verwerpelijk ook, deze incidenten zijn onvoldoende zwaarwichtig om beschouwd te worden als daden van vervolging of als ernstige schade. Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat uw familie deze incidenten nooit heeft aangegeven bij de politie (CGVS X, p. 8), hoewel dit, gezien jullie status als begunstigden van internationale bescherming in Denemarken, wel van jullie verwacht kon worden.

Nog vertelt uw zus dat uw vader betrokken raakte in een auto-ongeval. Hij zou onterecht de schuld hebben gekregen van dit ongeval (CGVS X, p. 8). Ook dit is weliswaar verwerpelijk, maar onvoldoende zwaarwichtig om beschouwd te worden als daad van vervolging of als ernstige schade. Uw zus stelt wel dat uw vader omwille van deze onterechte beschuldiging geen kans had om een status te krijgen (CGVS X, p. 8). Deze opmerking kan echter niet voor waar worden aangenomen gezien uit jullie dossier en uit jullie verklaringen blijkt dat jullie wel internationale bescherming genoten en een verblijfsvergunning hadden in Denemarken (CGVS X, p. 8; CGVS X, p. 9; CGVS X, p. 7). Nog weet uw zus niet zeker of uw ouders deze situatie nadien hebben aangeklaagd. Ze weet wel dat er een proces was, maar ze weet er het fijne niet van (CGVS X, p. 9). Uit uw zus' verklaringen over deze gebeurtenis kan niet worden afgeleid dat de Deense bescherming in jullie geval niet toereikend of niet effectief zou zijn."

Waar verzoekers er vervolgens op wijzen dat zij vrezen om vanuit Denemarken teruggestuurd te worden naar Syrië en zij stellen dat hun verblijfskaart er niet meer geldig is, dient opgemerkt te worden dat in de bestreden beslissing hieromtrent uitgebreid gemotiveerd werd, met verwijzing naar de "Aliens (Consolidation) Act nr. 239" van 10 maart 2019, die toegevoegd werd aan het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, 2. Info DK). Hierin leest de Raad dat een verblijfskaart afgegeven op grond van internationale bescherming geldig kan zijn voor een bepaalde periode en dat dergelijke titel verlengd kan worden op aanvraag tenzij er een grond is om de verblijfskaart te herroepen. Er wordt bepaald dat de migratiedienst een beslissing zal nemen over het verzoek tot verlenging van de verblijfskaart (Part 1 "Aliens' entry into and stay in Denmark", punt 11). Verder wordt bepaald dat een tijdelijke verblijfskaart kan worden herroepen indien er wordt aangetoond dat de omstandigheden op basis waarvan het verblijf werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat er niet langer sprake is van een reëel risico op vervolging of ernstige schade (punt 19) of indien er sprake is van onder meer fraude (punt 18a). Verzoekers, ten aanzien van wie reeds werd geoordeeld dat zij over een verblijfsrecht beschikken in Denemarken op grond van de hen toegekende internationale beschermingsstatus (zie beslissing ouders, AD CGVS, landeninformatie), komen in het verzoekschrift niet verder dan de loutere algemene bewering als zouden de Deense autoriteiten overgaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus van Syrische onderdanen en hen massaal beginnen terugsturen naar Damascus. Met dergelijke algemene bewering, die zij op geen enkele wijze toepassen op hun concrete situatie, tonen zij niet aan dat zij thans niet meer over de beschermingsstatus zouden beschikken in Denemarken en dat de Deense autoriteiten zijn overgegaan tot het nemen van een beslissing tot opheffing of beëindiging van hun internationale beschermingsstatus, waarvan de voorwaarden worden omschreven in voormelde "Aliens (Consolidation) act". Er zijn aldus geen elementen voorhanden op basis waarvan kan worden vastgesteld dat verzoekers niet zouden kunnen terugkeren naar Denemarken en desgevallend niet in staat zouden zijn om hun verblijfsvergunning, voor zover die al niet meer geldig zou zijn, niet eenvoudigweg zouden kunnen hernieuwen mits het zetten van een aantal stappen of het vervullen van een aantal formaliteiten. Evenmin tonen zij aan dat zij niet in staat zouden zijn om zich te wenden tot beroepsinstanties bij het eventueel verkrijgen van een negatieve beslissing. Verzoekers tonen gelet op voorgaande evenmin aan dat zij bij terugkeer naar Denemarken riskeren om zonder meer teruggestuurd te worden naar Syrië. De motieven dienaangaande van de commissaris-generaal worden bijgetreden door de Raad en luiden als volgt: "Jullie vrezen nog dat jullie vanuit Denemarken zullen teruggestuurd worden naar Syrië. Jullie tijdelijke verblijfsvergunning zou immers verlopen zijn, en de Deense autoriteiten sturen sinds kort Syriërs uit Damascus terug naar Syrië (CGVS X, p. 8; CGVS X, p. 8-9; CGVS X, p. 7). Uw zus voegt er nog aan toe dat uw vader een document heeft ondertekend waarin hij zich akkoord verklaarde om terug te keren naar Syrië indien de veiligheidssituatie er verbeterd zou zijn (CGVS X, p. 8-9).

Hoewel Denemarken niet heeft deelgenomen aan de aanneming van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) noch aan de aanneming van de richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (zie respectievelijk de consideransen 51 en 59) en beide richtlijnen zodoende niet bindend zijn voor noch van toepassing zijn in Denemarken, blijkt uit de relevante bepalingen van de Deense Aliens (Consolidation) Act (waarvan kopie als bijlage in uw administratief dossier wordt gevoegd) niettemin onverkort dat Denemarken, naar analogie met het gestelde in voornoemde richtlijnen, een gelijkaardig systeem van internationale bescherming en daaraan verbonden (tijdelijke) verblijfsvergunningen kent [cf. art. 7 (1)(2)(3) Aliens (Consolidation) Act] – evenals dat zulk een verblijfsvergunning in beginsel op aanvraag worden verlengd tenzij er reden is om de verblijfsvergunning te herroepen waarbij het aan de Deense Immigratiedienst toekomt om na te gaan of de grond die aanleiding gegeven heeft tot het verblijf als erkend vluchteling of subsidiair beschermd nog steeds bestaat [cf. art. 11 (2) Aliens (Consolidation) Act]. Uit diezelfde wetgeving blijft evenwel dat zulk een beschermingsstatus – tevens naar analogie met de artikelen 11, 14, 16 en 19 van hoger genoemde richtlijn 2011/95/EU – slechts in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden kan worden heroverwogen, waarbij de Deense Immigratiedienst gehouden is om rekening te houden actualiteit van de grond van de initieel verleende verblijfsvergunning hetgeen een formele, individuele en tegensprekelijke procedure impliceert [cf. artt. 19 (1) onder 1) en 19 (2) onder 1) – 4) in samenlezing met de artt. 10 (1), 10 (2) onder 1) en 2) en 10 (5) Aliens (Consolidation) Act].

Gelet op wat voorafgaat, kan er met recht en op goede gronden vanuit gegaan worden dat de internationale beschermingsstatus die u en uw gezin in Denemarken verleend werd geldig is, behoudens genoegzaam zou blijken dat deze inmiddels zou zijn heroverwogen. Het Commissariaat-generaal beschikt evenwel over géén enkele concrete aanwijzing in deze zin, noch wordt zulks door u aangetoond met dwingende argumenten, concrete gegevens of enig verifieerbaar element dat betrekking heeft op uw gezin, terwijl ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds oordeelde dat, waar nog kan worden aangenomen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° weliswaar bij het Commissariaat-generaal berust, eens hieraan voldaan zoals in casu (zie de nietontvankelijkheidsbeslissingen genomen in hoofde van uw ouders waarvan kopie als bijlage in het administratief dossier is gevoegd), het aan u - die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt persoonlijk toekomt om aan te tonen dat u niet op deze bescherming kan rekenen (zie RvV 24 oktober 2018, nr. 211 433, randnummer 16.3 ; RvV 30 oktober 2018, nrs. 211 801, 211 791, 211 793, 211 797, onder randnummer 31.3), waar u in voorliggend geval faalt. De door uw raadsman bijgebrachte artikelen, waar deze weliswaar alluderen op de (beëindiging van de) verblijfsstatus van een aantal Syrische onderdanen in Denemarken, of uw verwijzingen naar de algemene situatie in Denemarken plus een brief van iemand die dreigt gedeporteerd te worden, doen aan voorgaande géén afbreuk aangezien uit deze elementen géénszins kan worden afgeleid dat alle Syrische onderdanen met een internationale beschermingsstatus in Denemarken, waaronder u en uw gezin, noodzakelijkerwijze eenzelfde lot te beurt zou vallen doch u terzake nalaat om de nodige concrete elementen met betrekking tot de situatie en omstandigheden van uw gezin aan te brengen die vermogen om het tegendeel aan te tonen.

Aangezien de geldigheid van uw status als persoon die internationale bescherming in Denemarken geniet, niet op overtuigende wijze wordt weerlegd, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Denemarken of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status als persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen of vervullen van een aantal formaliteiten. U laat na om het tegendeel op concrete wijze aan te tonen, waar in casu kan worden vastgesteld dat u geen materieel begin van bewijs bijbrengt van het gegeven dat u – mocht er bijvoorbeeld effectief sprake zijn van enige verlopen verblijfstitel – desgevallend geprobeerd hebt om zich in regel te stellen of dat u hierbij op onoverkomelijke obstakels zijn gestoten.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.”

Waar zij in het verzoekschrift opnieuw herhalen dat ze vrezen om vanuit Denemarken teruggestuurd te worden naar Syrië en aldus slachtoffer te worden van indirect refoulement en hiervoor wijzen op de e-mail

die hun raadsman nog had overgemaakt waaruit blijkt dat Denemarken gestart is met het intrekken van titels van personen uit Syrië aan wie eerder een beschermingsstatus werd toegekend, tonen zij wederom niet aan dat de Deense autoriteiten een einde hebben gesteld aan hun internationale beschermingsstatus en evenmin dat zij geen stappen zouden kunnen zetten om desgevallend hun verblijfstitel te vernieuwen. Een verwijzing naar algemene informatie, zonder aan te tonen dat die ook op hun persoonlijke situatie van toepassing is, is geenszins voldoende om afbreuk te doen aan de bevindingen van de commissaris-generaal. Dat Amnesty International niet te spreken is over de praktijken van de Deense autoriteiten en de Deense autoriteiten intussen voor 380 Syriërs de verblijfskaart niet hernieuwd heeft of de status heeft ingetrokken en dat dit alles bevestigd wordt door artikels verschenen in the Guardian, BBC, Aljazeera en France24 en gevoegd bij het verzoekschrift (stukken 4 t.e.m. 7) doet hieraan evenmin afbreuk daar dit opnieuw algemene informatie betreft zonder dat *in casu* voorligt dat de beschermingsstatus van verzoekers werd opgeheven of ingetrokken en evenmin wordt aangetoond dat de Deense autoriteiten specifiek in hun geval al bepaalde stappen in die richting zou hebben genomen.

Door louter voor te houden dat het niet zeker is dat zij zich nog steeds kunnen beroepen op de rechten verbonden aan hun internationale beschermingsstatus verkregen in Denemarken en het niet zeker is of die status nog geldig is, maken verzoekers niet aannemelijk dat zij bij terugkeer terecht zullen komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en zij het risico lopen blootgesteld te worden aan handelingen strijdig met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De Raad herhaalt dat verzoekers geen enkel document bijbrengen waaruit blijkt dat de hen in Denemarken toegekende Internationale beschermingsstatus zou zijn opgeheven of zijn ingetrokken, terwijl het aan hen toekomt om dit te staven.

2.6. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat niet wordt aangetoond dat de verzoekers in het kader van hun verzoek om internationale bescherming eigen feiten aanhaalden die een apart verzoek rechtvaardigen en dat hun beschermingsverzoek om die reden niet ontvankelijk (minderjarige) moet worden verklaard op grond van artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet.

2.7. Aangezien toepassing wordt gemaakt van artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een schending van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest wordt evenmin aangetoond.

2.8. Waar verzoekers verwijzen naar het hoger belang van het kind wijst de Raad er op dat de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling beoordeeld dient te worden binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming. Het concept van het *“belang van het kind”* is in die zin niet absoluut, zoals ook de Raad van State aanhaalde in haar arrest nr. 223 630 van 29 mei 2013: *“Bovendien kan de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in uitvoering van Europese regelgeving en van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus”*. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders) vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria. Het komt de commissaris-generaal, en ook de Raad, bij de beoordelingen van verzoeken om internationale bescherming, enkel toe inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling, al dan niet minderjarig, voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. In dit geval komt hier nog bij dat de commissaris-generaal en de Raad, in navolging van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, vooraf moeten onderzoeken of zij het beschermingsverzoek van verzoekers al dan niet ontvankelijk kunnen verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan, mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het verzoekschrift laat na concreet te maken waar en op welke wijze geen rekening zou zijn gehouden met verzoekers' belangen als minderjarigen. Door in het verzoekschrift louter voor te houden dat het belang van het kind werd geschonden en zij als kinderen reeds geconfronteerd worden met racisme en discriminatie, wat volgens hen wel afdoende zwaarwichtig zou zijn, maken zij niet aannemelijk dat de

commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal, door in dit geval te oordelen dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een apart onderzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend. Een schending van artikel 57/1, §4 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat niet wordt aangetoond dat de commissaris-generaal, op het moment van het nemen van de bestreden beslissing, ten onrechte heeft geoordeeld dat verzoekers in het kader van hun verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalden die een apart verzoek rechtvaardigen en dat hun beschermingsverzoeken om die reden niet ontvankelijk moesten worden verklaard

2.9. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van de beroepen zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO